

Melita Djurić

10 let Slovenskega društva učiteljev tujega strokovnega jezika (SDUTSJ)

Neformalno zbiranje učiteljev tujega jezika stroke z visokošolske stopnje se je začelo leta 1995 na srečanjih, ki so bila namenjena izmenjavi izkušenj o tem, kaj in kje poučujejo učitelji tujega jezika stroke, in realizaciji idej, ki so se na teh srečanjih spontano porajale.

Leta 1997 je bilo društvo uradno registrirano in v statutu se je zapisalo, da bo društvo strokovno in nepridobitno, njegovi člani pa učitelji z visokošolske in srednješolske stopnje ter iz javnih in privatnih jezikovnih šol. Postavljen je bil cilj društva: prispevati k strokovni rasti učiteljev tujega strokovnega jezika, večati kakovost poučevanja tujega jezika stroke, širiti nove pristope k poučevanju in razvijati učna gradiva. Društvo že od vsega začetka šteje okrog 60 članov, nekaj jih je v tem času odpadlo, nekaj prišlo na novo, večina pa je »železnih« članov/članic.

Prvi upravni odbor: predsednica Nada Vukadinovič, tajnica Melita Djurić, blagajničarka Irena Kuštrin; Bernarda Kosel, Jasna Močilnik-Kos in Vida Vidmar. Sedanji (šesti) upravni odbor: predsednica Mojca Jarc, tajnica Mihaela Zavašnik, blagajničarka Vida Zorko, Nada Vukadinovič, Melita Djurić, Šarolta Godnič Vičič.

Povezave SDUTSJ

Kmalu po ustanovitvi je društvo dobilo moralno in finančno podporo Britanskega sveta, s katero je uspelo realizirati več poti v tujino, povabiti tuje goste v Slovenijo in izpeljati nekaj projektov na državni in mednarodni ravni.

Najtesnejše sodelovanje se je spletlo z Društvom učiteljev angleškega jezika (IATEFL, International Association of Teachers of English as a Foreign Language). Predsednica društva je postala članica upravnega odbora IATEFL in tako zagotavljala pretok informacij in idej med obema društvoma.

Leta 1999 je društvo postalo 94. pridružen član ameriškega združenja TESOL (Teachers of English as a Second Overseas Language) in s tem uradni predstavnik za Slovenijo.

SDUTSJ se je povezalo s Slovenskim društvom za visokošolsko didaktiko (SDVD), najbolj dejavno v obdobju, ko je potekal projekt Problemsko naravnano učenje. Takrat so bila organizirana skupna tematska strokovna srečanja in predstavitve na poletni delavnici SDVD.

Društvo je leta 2003 vzpostavilo povezavo z Zavodom za šolstvo in se za nekaj časa dejavno vključilo v organizacijo priprav učiteljev za poklicno maturo.

Strokovnjaki, s katerimi se je društvo povezalo in jih povabilo v Slovenijo za izvedbo delavnic ali preddogodkov na konferencah IATEFL, so bili Tim Johns, Peter Roe, Richard West, Wendy Scarlin, Sue Warton in Julian Edge.

Strokovni dogodki

Prva strokovna srečanja so bile mednarodne anti-konference. Teh so se člani SDUTSJ radi udeleževali, saj so na njih spoznavali sorodne strokovne duše. Vedno pa so morali sodelovati s prispevkom, da bi na ta način širili slovensko strokovno znanje v tujino in promovirali društvo. Po udeležbi na prvi anti-konferenci v Švici je društvo SDUTSJ v letu 1999 organiziralo mednarodno anti-konferenco tudi v Sloveniji, v Ribnem pri Bledu. V zapisnikih društva so zabeležene še udeležbe na anti-konferencah v Nemčiji in Rusiji.

Leta 2001 je društvo organiziralo 5-dnevno mednarodno delavnico o problemsko naravnanim učenju (PBL, Problem Based Learning) v Poljčah pri Begunjah na Gorenjskem. Dogodka, na katerem so članice projekta PBL posredovale svoje izkušnje s problemsko naravnanim učenjem, se je udeležilo 21 predstavnikov iz 8 držav.

Leta 2005 je društvo organiziralo predavanje o projektih EU za učitelje tujega jezika stroke (Comenius, Lingua, Leonardo da Vinci in Jezikovno priznanje in ELTECS). Leta 2006 so članice društva izvedle delavnico o računalniško podprtem učenju tujega jezika stroke. Udeleženci so bili navdušeni in takoj se je pokazala potreba po novi delavnici naslednje leto. Ob desetletnici delovanja društvo dne 23.11.2007 organizira posvet in okroglo mizo z vabljenimi gosti.

Projekti in akcije društva

SDUTSJ se je aktivno vključevalo v reševanje in opredeljevanje statusa učiteljev tujega jezika v visokem šolstvu. V izmenjavi informacij o statusih in plačah učiteljev se je izkazalo, da oboje ureja skoraj vsaka visokošolska institucija drugače in da tega področja ne obvladujejo splošni visokošolski pravilniki ali zakoni.

Notranje izobraževanje članov društva je vključevalo različne teme, ki so jih in jih še prispevajo člani društva in gostje iz tujine: sestavljanje glosarjev in slovarjev, predstavitve diplomskih, magistrskih in doktorskih nalog iz tujega strokovnega jezika, konkordance kot sredstvo pri pouku in pomoč pri prevajanju, modularni program za študente s slabšim predznanjem, preverjanje znanja po skupnih evropskih okvirih.

Akcija PBL se je začela v letu 2000 in se je iz zagnanosti po odkrivanju novih metod poučevanja in učenja razvila v organiziran šestletni projekt. Majhna skupina članic je po enem letu izkušenj navdušila še nekaj novih, te pa so novo znanje širile naprej. Ta projekt je bil zgled in izziv za vsako posameznico in za celotno skupino, saj je ponujal nešteto priložnosti za osebno in strokovno rast in za izredno učinkovito timsko delo.

Zaradi potreb PBL projekta so se v 2001 razširila področja notranjega usposabljanja društva na konkordance in preverjanje znanja po skupnem evropskem okviru. To sta bili področji, s katerima strokovna javnost v Sloveniji še ni bila dobro seznanjena, SDUTSJ pa jih je že ponujal svojim članom.

Problemsko naravnano učenje je bilo razlog in priložnost za pisanje publikacij. Tako je na podlagi izkušenj leta 2003 izšel zbornik člankov: *Issues and Ideas: Problem-Based Learning, Conference Proceedings*. Članice skupine so napisale tudi več strokovnih člankov in predstavitev za strokovne konference. Za namen mednarodne delavnice v Poljčah so pripravile gradivo za udeležence, kjer so po korakih predstavile problemsko naravnano učenje. Po delavnici pa se je pokazala potreba tudi po gradivu za učitelje. Samostojna publikacija za učitelje *Guide to Problem-Based Learning* je izšla leta 2006 z recenzijo dr. Barice Marentič Požarnik in dr. Juliana Edga.

Tri članice društva so se konec leta 2005 odločile zapisati posnetek stanja na področju poučevanja tujega jezika stroke na vseh ravneh, v visokem šolstvu, višjem šolstvu in v privatnih jezikovnih šolah/ljudskih univerzah. To je bilo še posebej pomembno za področje visokega šolstva, kjer so se začele uvajati bolonjske spremembe.

Promocija in glasilo društva

V letu 1999 je bil razširjen upravni odbor društva, da bi lahko nova moč urejala društvene novice (Bilten) v elektronski obliki. V letu 2001 se je pokazala tudi potreba po vzpostavitvi domače spletne strani SDUTSJ. Z nekaj stopicanja na mestu in počasnimi premiki je oboje zaživel in se razcvetelo v letu 2006; domača stran društva je postala uporabniku prijazna in sproti obnavljana, pridružil se je blog društva Spletni dnevnik, komunikacija o akcijah društva pa je stekla po internih wiki straneh.

V decembru 2005 je začela izhajati strokovna revija Scripta Manent. Ime revije je latinsko in je del reka Verba volant, scripta manent (Scripta Manent pomeni »napisano ostane«).

Revija je namenjena predvsem učiteljem tujega strokovnega jezika na srednjih, višjih, visokošolskih in univerzitetnih programih. Z objavljanjem člankov, ki povezujejo teorijo in prakso v poučevanju tujega strokovnega jezika, si prizadeva prispevati k poklicnemu razvoju bralcev doma in po svetu.

Na leto izideta dve tematski številki revije. Prispevki so v angleškem, nemškem, italijanskem, francoskem, španskem in slovenskem jeziku, t.j. v jeziku, o katerem prispevek govori. Scripta Manent izhaja v elektronski obliki. Recenzenti prispevkov so učitelji tujega strokovnega jezika. Prvi uredniški odbor: Alenka Kocbek, Mojca Jarc, Tanja Rogovič, Vida Zorko in Šarolta Godnič Vičič. Sedanji uredniški odbor: Alenka Kocbek, Mojca Jarc, Violeta Jurković, Vida Zorko in Šarolta Godnič Vičič.

23. november 2007